

— — —

వచన

శ్రీ కృ: దేవరాయ అంధ్ర బాషానిలయము,

విభాగము

విభాగ ముఖ్య

ధూమిక .

ఈగ్రంథము శ్రీకృష్ణదేవరాయ లొసరించిన యాము
క్తమూర్త్యునయందలి రాజనీతికాండము బనిగ్రంథకర్త పీఠికవ
లనఁ బెలియ నగును. నీతిబోధకములగు గీతములు, చరిత్రము
లు, నవలలు, కథలు, మున్నగునవి ప్రకటించుటయే కాక నీతి
శాస్త్రము, అర్థశాస్త్రము మున్నగు ప్రాచీనరాజనీతి, దండ
నీతి, గ్రంథములుకూడఁ బ్రకటించి ప్రాచీనహిందూదేశ చరి
త్రరచనకు సాయపడుట యవసరమైనపనియే యైయున్నది.
శుక్రనీతిసారాదిగ్రంథములు మనపూర్వ లెట్లు దేశములఁ బరి
పాలించుట, దేశమునకుఁ బ్రజలు, రాజునకు, నెట్టిసంబంధము
గల చట్టము లుండెడినో వివరముగఁ దెలుపుచున్నవి. ఇట్లే
యాంధ్రభాషయందఁ బరభాషలయందున్న యపూర్వగ్రంథము
లఁ గాని, ప్రజల కండటకుఁ బెలియునులభవచనగ్రంథములఁ
గాని, వ్రాసి ప్రకటించుటకుఁ బ్రయత్నింతుము. గ్రంథము చి
న్నదైనను, విషయ మాంధ్రప్రబంధములలోనిదైనను, శ్రీరాయ
లవారియందలిగౌరవముచేతను విషయగౌరవముచేత నిది ప్రధా
నగ్రంథముగఁ బ్రకటించితిమి. ముందుముందుకామందకీ యా
దిగ్రంథములు భాషాంతరీకరణము లొనరించి మాచందాదారుల
కు సమర్పింపఁజూతుము. ఇట్లే శాంతిపర్వాంతర్గతభీష్మనీతి “రా

జనీతిసాకష"ని ప్రకటింప నిష్టముకలదు. మాపాఠ కుల కావి
యములను, మేము చేయఁబోవుపనులను, ముందఁ జెలియఁ
యఁచుందుము.

చెలి కాని లచ్చా రావు.
సంపాదకుఁడు.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర జాపానియము,

విజయవాడ

విజయవాడ

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ అద్భుత ప్రాచీనకవితాము

విభాగము

విభాగము పేరు ప్రి కృష్ణ

ఇది శ్రీకర్ణాటాంధ్రకవిరాజ్యపట్టభద్రుడై, యాబాలహోషాలమున కా
చాంద్రతారకముగఁ జిరస్మరణీయుడైనశ్రీకృష్ణదేవరాయఁ డొనరించిన
యాముక్తమాల్యదానామాంతరము గలవిష్ణుచిత్రియప్రబంధమునందు నాల్గవయా
శ్వాసమున యామునాచార్యుఁడు, విరాగమునొంది తనయునికిఁ బట్టముకట్టుచు
పోధించినరాజనీతిప్రకారంబు. పద్యరూపమున నుండినరాజాధిరాజగురాము
లొనరించినరాజనీతిప్రకార మాంధ్రులకు నాతికేళపాకకావ్యమునఁ బడియున్నది
యందుకవేఱుగ రుచిమాపఁ దలంచి యిట్లొనర్చితిని.

ప్రాచీనరాజనీతిగ్రంథములు కొన్ని సంస్కృతభాషలో నున్నవి. భార
తము, శుక్రనీతిసారము, కామందకీయము, పంచతంత్రముమున్నగుగ్రంథముల
యందనేకవిధముల నాచ్యులనాగరికత యభివృద్ధినిొందినట్లు ప్రబలనిదర్శనములు
న్న రాజనీతిగ్రంథములున్నవి. అవి చాలవఱకు మనభాషలోనికిఁ బరివర్తిం
పఁబడియే యున్నవి. ఇంక నున్నవి మనము భాషాంతరీకరించుకొనవలసి యు
న్నవి. సుమతిశతకాది స్వతంత్రగ్రంథము లరుదుగ నున్నవి!

రాయలొనరించిన యీరాజనీతి సుమారెనుబడిపద్యములలో నున్నది. ఇ
యంతయు రాయలస్వానుభవ మని కొందఱువిద్యాధికు లభిప్రాయపడియు
న్నారు. అందు ముఖ్యముగఁ గొన్నిభాగముల శ్రీరాయలసత్యకవిత్య, సత్య
గ్రంథకర్తృత్వముల నిరూపించిన శ్రీగాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావు ఎం. పి.
గాయ తమ * “Neglected Emperor poet” అనుగ్రంథమున నిట్లు
వ్రాసియున్నారు.

Kistnadevaraya was a king of great ability
hd his views on politics proceed form practical
xperience in that sphere X X X

* See “A critical essay on Kistnadevaraya’s
uktamalyada” P. P. 76 & 78.

(2) the rest of Kristnaraya's advice is full of practical hints and information most important for a reigning prince." అనునది. వాక్యములును రాయలరాజనీతిపై శ్రీ వాకినమ్మోల్త మరావుసంతులవాచియ్యభి: పాముముల కాద్యంతములయం గున్నవి. దీనినిబట్టి శ్రీపంతులవా రీరాజనీతియంతయు రాయలనుభవమువలన వ్రాసినదనియే యభిప్రాయమై ట్లు తేలుచున్నది.

ఇంక నాముక్తమాల్యదాసీతికయందు విమర్శన మొనరించి, యాకావ్యమునకు మోటుగుఁబెట్టి శ్రీరాయలగ్రంథగర్భత్వమును నిరూపించిన శ్రీమేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యుఁవా రనునుప్రసిద్ధ సంస్కృతపండితులు వారైనది.

* "యామునాచార్యుఁడు కుమారున కుపదేశించిననీతి:- ఈనీతినిబట్టి ని మ్మింపగా రాజ్యపాలనానుభవమందుఁ బండినబుద్ధిగలరాజన్యుఁ డిట్లు వ్రాయఁ గలుగుచుగాని, కేవలగ్రంథాధ్యయనమువలన నీతిశాస్త్రమందుఁ బాండిత్యము సంపాదించిన బ్రాహ్మణపండితుఁ డిట్లు వ్రాయఁజాలఁడనియు, దీనిచే నీగ్రంథ కర్తరాజ్యపాలనము దానిచేరినక్షత్రియుఁడనియు నిస్సంశయముగఁ జెప్పవచ్చును."

ఇంతవఱకు నీగ్రంథమును విమర్శించినవిద్యాధికులయభిప్రాయము లిట్లున్నవి. వీనియందలి సత్యాసత్యములఁబరికించుటవలన స్థిరపఱచుకొందము. ఈసందర్భమున పైవిద్యాధికుల కొకమనవి! ఆముక్తమాల్యదాగ్రంథకర్తశ్రీ మనశ్రీరాయలకుఁదప్పయితరులకుఁబ్ర మేయముకలుగఁజేయుటయందుఁ గోరికకల వారినికాని, శ్రీరాయలవారురాజనీతిపరుఁడుకాఁడనికాని, యనువారిని ఖండించుటయం దీపంక్తుల లిఖించినయాతఁడు ప్రప్రభముడై నిలువఁబడును. అందావంతయుఁ బైవిమర్శకులయభిప్రాయములనుండి వేరుకడునాఁడు కాఁడు! కాని (1) ఈరాజనీతి రాయలనుభవమువలన వ్రాసినదా? (2) పూర్వగ్రంథములఁ జదివి యార్జించినదా? (3) లేక నీతిశాస్త్ర మభ్యసించినవీరులు (లేక

* 1914 సం॥ గ్రమున వావిళ్ళ రామస్వామిశాస్త్రులు & సన్న్యపారు ప్రకటించిన నాల్గవకూర్పుకీర్తక LXIV పుటయందుఁను.

పతిని నశింపజేయుట) కను భగమున పరిపడినవి పోల్చి, చేర్చి, చూర్చి, చార్చివిన నా? అను
 ఏ యాదుప్రశ్నయు నొసరిండు కొని స్థిరపతి మకొమచి న్నాము నని పలికింది యీవ
 తకిఁ బూతుకొంటిని. సత్యప్రకటనాసమూహాలమనసులపై నెసరికియు నా
 యాశ్చర్య మపచారముగ నెంచకుండు గాక ! యని కోరును న్నాను.

శ్రీరామాయణగ్రంథినయీరాజనీతియందుఁ జాలభాగము ప్రాప్తినరాజనీతి
 గ్రంథములనుండి సేకరించునట్లు నాకుఁ గూడకట్టుచున్నది. అందుల కొకటి
 కెంప దాహరణములఁ జూపెద.

(1) ఆముక్తమాల్యద 4 వ యాశ్వాసము 210 పద్యము. ఇది (భార
 తశాంతిపద్యమునందలి నాడీశంకరనిచరిత్రమునుండి తీసిననీతి.)

(2) డిటో. " " 205 (ఇది శాంతిపద్యము 2 ఆ
 శ్వాసము, 170 మొదలు చూడఁడు!)

(3) ఆముక్తమాల్యద " 233 శాంతి 2. 186, 187.

(4) డిటో. " " 238 శుక్రనీతిసారము. శ్రీమల్లా
 యశాస్త్రిలవారి రోగాంధ్రీకరణము. 14వ పుట.

(5) డిటో. " 278 శాంతి 4. 358ప.

(6) డిటో. " 261 శుక్రనీతి 129 పుట.

(7) ఆము॥ 271 చాణక్యనీతియందీకాలవిభాగముకలదు, శుక్ర
 నీతిసారమునందున్నది.

(8) ఇంకను బెక్కులిట్లే స్వల్పభేదము లున్నవిమానితిని.

ఇట్లే కొంచెము భేదములతోఁ జాలభాగము—చాలభాగ మననేల?—
 ఏపదియిరువదిపద్యములయందుఁ జూసినయాప్రాయభిముఖా తప్ప తక్కినవన్ని
 యు నితరగ్రంథములయందున్నవాని కెంచుక భేదములే! పరివర్తనములే! దీని
 వలన మనముగ్రహింపవలసినదేమనఁగా ! శ్రీరామాయణ సుస్కృతవాఙ్మయ
 మునందున్న నీతిశాస్త్రగ్రంథము లన్నియుఁ బఠించి, యాచరించి, యందుఁ
 దాను కనుగొనిననూతనవిషయముల ననుభవములఁ జేర్చి, పైఁజెప్పినమాడవిధ
 తున నీనీతి ప్రాప్తినని తలంపవలసి యున్నది. కొన్నివిషయములు భహుస్వల్ప

నగు నున్న నపూర్వములును, మేధావంతములు నైయున్నవి. కొన్నిశ్రీరాయలవారియనుభవములే యై యుండును ! ఏమైన నాంధ్రసోదరు లీభాగము విపులముగఁ జదివి లాభము నొందుదురను నాసచే నిది యిట్లు గద్యరూపమున న్రాసి ప్రకటించితిని. ఇందుభారతాదులవలె నే బ్రాహ్మణులయం దాధిక్యముంచినను, మంత్రితృతులు (స్వపూర్వతగల) బ్రాహ్మణులకే యిమ్మని భారతాదులు చెప్పటకుఁ గలకారణము లిందు దాఁపక తెలియఁజెప్పఁబడినవి. రాయలకాలము నాఁటికిఁ గూడఁ బ్రజలపై బ్రాహ్మణాధికారము నిరంకుశమై యుండె ! ఆందువలననే రాజు స్వప్రయోజనమునకు వారల గౌరవింపవలసివచ్చెను. పైఁగ బ్రాహ్మణుఁడు బుద్ధిశాలి !

ఇందు రెవ పుటలోనున్న “ ఆపాలయన్నము నేభుజించువారయ్యు ” అనువాక్యమువలన రాయలకాలమున “ పాలయన్నము ” యిప్పటిగంజియన్నమువలె నధికసులభలభ్యమని తెలియఁజేయుచున్నది. రాయలరాజనీతికిని, చరిత్రమునకును గలసమన్వయమును విచారించుట విమర్శకునిపని.

శ్రీరాయలవారిపదములమార్పు జటిలము నపూర్వము నగుట, నీమహాకావ్యము నాంధ్రులంతగా వాడకున్నారు. ఆముక్తమాల్యదయందలి స్వభావోక్తులును, రాయలవారియద్భుతకవితాశక్తియుఁ బరిశీలింపఁ గుతూహలమొదలించుట కీవచనము కారణము కాఁగలిగినచో నీగ్రంథకర్త పని వ్యర్థముకాదు. రాయలవారిపదములమార్పు సాగసుగఁగాని, విషయవివేకానుసరణిఁగూర్చిన యౌచిత్యముకాని కలచోట్ల నేనంతగా మార్పక కేవలము పద్యమును వాక్యధోరణిగ మార్చుచు వచ్చితిని. కొన్ని చోట్ల గ్రంథమూలవస్తువునకునుగుణ్యముగ శబ్దాలము నెఱుఁగఁగోరువిద్యార్థుల కుపయోగపడునట్లు పర్యాయపదములు పెక్కులు వాడితిని. మిక్కిలికొలఁదికాలములో నొనరించినయీకార్యమునందున్నలోపములఁ గాని, యభిప్రాయభేదములఁ గాని యెఱిఁగించు విద్యాధికుల పకారణలేఖల కనేకవందనము లొనరించెదను.

ఇట్లు,

పితాపుత్రము. }
1-1-16. }

వంశూరి సుబ్బారావు,
గ్రంథకర్త.

రామలరాజనీతి.

తేజోదేవమయమునందును విసుగుకొనక ప్రజారక్షణత
 త్వరుడై యుండవలయును. అపదలనొందినవాఁడొక్కట నాల
 తొంది రక్షించుచుండవలయును. దుర్మార్గులపైఁ గార్యభారము
 నుంపరాదు. రాష్ట్రాభివృద్ధి నొందించు రాజవృద్ధి నొందివలయునని
 ప్రజలు కోరుచుందురు కావున నందువలన లాభ మేమని రాజు
 నిరసింపక ప్రజలయభివృద్ధికే బాటపడుట తెన్న. అందువలన
 బ్రాహ్మణాది ప్రజలహృదయవాసి యగుభగవంతుఁడు వారి
 యేకముఖప్రార్థననుసరించి రాజునకు మేలు నేయు. వసచ
 మును, (నాగరికతామూల్యునగు) గొల్ల, చెంచు, గోయవా
 రిచ్చకుఁ గూడ సంపకోల, నూలుపోగుల నాన చెల్లుచుండును
 గావున రాజు తనదేశమునందుఁ దనయాజ్ఞ కెల్లవారును దల్లడి
 ల్లునట్లొనర్పవలయును. దుర్గాధిపత్యము నొప్పులయిన ద్వీపవర్గము
 చకె తేజీయవలయును అదుర్గాధిపతి యెట్టిరాజు దండెత్తివచ్చి
 నను భయము చెందని (సాధనసైన్యసమయస్తుఁడును) కొలఁది
 తాని వాడును నై యుండవలెను. మొదటఁ బెద్దయధికారాదు
 లవలన వృద్ధికేఁ దెచ్చి యాతని కుచితగౌర మీకున్న నాతఁడు

† పోరులిచ్చునానవాలు. అంపకట్టి, నూలుపోగులఁజూచి యితరపోరు
 లాముద్రాగొలవానిని ముట్టరు.

దనతొల్లింటిహీనస్థితికిఁ బోల్చుకొని సంతసించి సైరింపలేడు. కావున సమ్మాప్తు వానినడవడిగుణములఁ జెలిసికొనుచుఁ గి) మాభివృద్ధి నొందిన (దయాగౌరవములఁ) జూచుచు నాతనివలనఁ బనులఁ గొనుచుండు నది. హీనకులము (Low Family) వానిని, అనాగరికు లగుశబరాదులపల్లెల జీవించువానిని, అపండితుని, పిరికివానిని, అసత్యవాదిని, క్రితతాయుని, (ద్రోహచింతకలవానిని) అపవాదభీతి నొందనివానిని, విదేశీయని, ధర్మశూన్యుని, బ్రాహ్మణుఁ డైన నుద్యోగాదు లిచ్చి రాజు పోషింపఁ జేరఁచి యఁ జనదు. సదాచారావృత్తిభ్రష్ట మయిన పట్టణములయందుఁ బెరిగినబ్రాహ్మణులను జేరఁదీసినరాజు చెడును. పూర్వము తన్నుఁ గాపాడినకొంగ నొకపూటకడుపుఁ గక్కురితికొక బ్రాహ్మణుఁడు జంపి తినె. నీ కావున దుష్టబ్రాహ్మణసంరక్షణసంసర్గము న రాజు చెడును.

పండితుఁ డైనవాఁడును, అధర్మభీరువును, రాజనీతిపరిజ్ఞాతయు, డెబ్బదివత్సరములకు లోను నేబదికిఁ బైఁబడ్డవాఁడును తోగహీనుఁడును, మంత్రికులములోనివాఁడును, మదహీనుఁడును రాజప్రార్థనము మన్నించువాఁడును నై సవిప్రుఁ డమాత్యుఁ డైన

కృత్తిదో గరదత్తైవ శస్త్రపాణి ధనాపహః క్షేత్రదారాపహర్తాచ
షడేతే ఆతతాయినః॥

శ్రీశాంతిపర్వము, తృతీయాశ్వాసము, 472 పద్యాదిగ నున్న నాడీచరి
తముని చరితముఁ బరికింపుచున్నది.

*రాజ్యాంగము లభివృద్ధి నొందుట కొక్కపూట చాలును గావున తేడవ డట్టిమంత్రాని నియమించుటయం దధిక భద్రముగఁ బ్రవర్తించునది.

అట్టిమంత్రవర్గము దుర్లభ మైనయెడ రాజు స్వతంత్రుడై సేనార్థబలమున నీతిశాస్త్రపరుడై స్వబుద్ధిచే రాజ్యపరిపాలన మొనరించుట సేమంబు. అట్లుకానియెడ గుమ్మడికాయ మంతముత్యం మమూల్యమయ్యు ధారణమునఁ బీడాకర మైనట్లు) పైన జూపినగుణములు లేనిమంత్రాని బెట్టుకొనుటే డాస్వవశుఁడు కాని మంత్రాచేతఁ జిక్కి చిక్కులు పడవలసినవాఁడగును.

(ఒక్కఁడు చేయఁదగినపనికిఁ బెక్కుమందియువ్యోగుల రాజు నిల్పఁదగదు.) అట్లు నిల్పవలసిన కార్యమైనచో వార న్యోగ్యము మిత్తులై సవారిని నిల్పినఁ గార్యము ఫలించును. అట్లని తగ్గించి కొలఁదిమందినే నేమించినఁ గార్యము కఠినసాధ్య మగును. ఎక్కువమంది యైన సుసాధ్యమగును.

కేవలము ధనమువలన నన్ని పనులును సఫలములు కావు గాన (రాజు ధనము కలదు మన కేమని గర్వించి యుండక) ఆస్థగల్గి పలువురుప్రభులు సాయపడి పనిచేయునట్లు సరించుకొనవలయును. ప్రభులు స్వాధీనము చేసికొనుట కాదార్యవృత్తియు, అక్రమకార్యబుద్ధియు, సత్యప్రవర్తనమును సాధనములుగఁ

*స్వామ్యమాత్యసుహృత్కోశ రాష్ట్రదుర్గబలానిచ రాజ్యాంగాని

జేసికొని (పరరాజు సుఖమును.)

మూలభనాదికములు సంపూర్ణముగ నుండియు, ఆశ్వ
(జాతి) నాధనము లుండియు, దగ్గరమనుష్యులు లేకపోవుటవల
న రాజ్యములు కృశించి పరరాజుల కొదిగియుండి రాష్ట్రము
లనేకము లుండుటఁ జెవులార వినుచును (తగినమనుష్యులఁ బె
ట్టికొనిక యుపేక్షించినకేఁడు కీడుఁ జెందును.)

క్షత్రియశూద్రాదులు (బ్రాహ్మణమంతి) యని శారవ
మున ననుసరింతు రనియైనను, ప్రభువులఁ గొలిచి జీవించు (వృ
త్తిగల) బ్రాహ్మణజీవితము తెలిసియైనను, కష్టములు వచ్చిన
ప్పుడు సహించును గావునను, శతవిధముల బ్రాహ్మణుని బ్రభు
ని (అమాత్యాదియుద్యోగిని) జేయుటఁ బతికి హితము.

దనము రాబట్టుటయందు నేర్పుగలవానికి దేవాలయాగు
లపై నిధికారము నిన్వేగూడదు. అట్టిచ్చినయెడలఁ దానుద్యో
గము చేయుదేశములయందు రానిధనము నాదేవాలయాద్యా
దాయములఁ బూటవలచి కేనిభాండాగారమున కాతఁడు చేర్చు
ను. అట్టిధనము రాజున కభోజ్యము. కావున సమ్రాట్టు దే
వాలయాదులపై నితరయధికారముల నీయక యొక్కనివేటుగ
నియమించుట లెస్స. కక్కురితిచేఁ గొంచెమైన నాధన మనుభ
వించును వాఁడే నిలిచును.

ఆనఁజుదులచేఁ దనసీమం జేసికొని యందలి వృక్షకం
టకాదులఁ ద్రవ్వి చేను మెత్తఁబఱచుకొని సస్యచుట్టముగఁ జే

సికొనిసుఖించుకన్నకుంబోలె రాజు శత్రులతోఁ గలపైమెత్తి
యైన నెఱపియో, దుర్గబలములఁ గైవసము చేసికొనియో, పరు
నివలసదొసఁ గగురని భీతిలేక యుండి, యన్నదులోనఁగల యు
ద్రశత్రునిగ్నూలన మొనరించునది.

రాజు కొండెకానినేని పదివిధములఁ బరిశోధనఁ జేయని
ది మొదలే పడువఁ దగిన. వాడు మృషానాది యయ్యెనేని
వాని నొకపక్షమునకుఁ బరాభూతుఁడు గాకుండ విడుచునది.

దుర్గము మగునరణ్యములఁ గాపురముండి రాష్ట్రసేనాకర
ము లగునెఱుకులు మున్నగుజాతులు వసించుభూములపై విచేక
ములనుండి చెడి నచ్చినప్రభువుల మనోవృత్తకై పశముచేసి
వారి నట నిల్పునది. అందులకు నొండొరులుం దాఁకుఁ లో నె
ఱుకులు కాని, పరదేశజులు కాని నాశన మైనయెడల సప్తము
లేక పోవుటయే కాక చూటవికజాతులు నశించినయెడల జేనికి
శుభంబైనఁగూడఁగావచ్చును.

మఱియు సయ్యాటవికులబలంబు లడవులఁ గూడుకొని
వృద్ధియయ్యెనా మండలాధిపతికిఁ బ్రజాపీడ తగ్గదు. (వా రెల్ల
ప్పుడు తిరుగఁబడి రాజునకు శ్రమ కలిగింతురు.)

ఎవ్వధముననయిన వారలబెడరు వాఁపి వారలఁ జేకూర్పు
కొనుట లెస్స. వారల కవిశ్వాసంబును, విశ్వాసంబును, నలక
యు, ప్రీతియు, సతివైరంబును, నత్యనుకూలంబును, నల్పు ల
గుట నల్పంబున నగు; క్లుంఠేలి:—

భిల్లుడు విల్లును ధరించి పోవుదుండ మణ్ణియొకభిల్లుడు
 తాతనియింటికి విందునకుఁ బిలిచి దుడ్ధాన్నిమును బెట్టె గుఱుడు
 చు నాయతిధి యాయుగట జాసకిత్రాస్త్రు చేయుట కుడక బెట్టుచు
 న్నతాటిపొరటలను జూచి మాంస మనుకొని, “చూచితివా,
 విందునకుఁ బిలిచియు. మాంస మీలోభివాఁడు నాకుఁ బెట్టె”డని
 కినిసి యుండ నాతనిసాగినంపుట కావిందునకుఁ బిలిచిన గృహస్థుఁ
 డు కొంతదూరము వచ్చి “ప్రొయ్యిమీదితాటినార చెడిపోవు
 ను; పోవుదు ” నన “నయ్యో! యది మాంసము కా
 దా ” యని చూపనొచిన స్నేహితునికి సెలవొసంగి పంపు
 ను. (నీచులకు స్వల్పవిషయముచుబట్టియే మిత్రామిత్రభావము
 లొదవును.)

ఆపాలయన్న మనే భక్షించువారయ్యు వారు నిజమాడి
 తప్పరు. స్వల్పనేరమునకై న సలుగుదురు. కార్యలాఘవాలాఘము
 ననునరించి మనోవృత్తులు మాఱని వెట్టివారు కదా యాట
 వికులు.

సత్యమువలన నాటవికులతో స్నేహమును, దూతను స
 న్మానించుటవలన శత్రురాజుతో నైన సఖ్యమును, కాల్యలమున
 కు సకాలమున వేతనము లొసంగుటవలన సద్భావమును, సబ
 హూకృతుల నొనర్చిన నాశ్వక సైన్యవిశ్వాసమును, తే.డు పొ
 డగలఁడు.

మంచిగుఱ్ఱములను యేనుగులను తే.డు వాఙ్శాలయం

దూరి పాలించుచుండవలెను. హాని నాపుటకు సుభటులైన ప
శము చేయవలగును; కాని దొరలచే అసరింపజనదు.

ఎవ్వరైన నొకకార్యగతి నెఱిగి చెప్పినప్పుడు తాతనికతి
కష్టముగావచ్చినై గొరిగినకారణమున నాతనిమాటల ఖండిం
చును. అందు సభయు దిరువురను గాదనక సభ విడిచినపి
మ్మట సుఖాలోచనము చెప్పినప్రథముఁ దెన్నినది చేయ శు
భంబగు.

వెలుపలీశశ్రువులను జూచి రాజ్యమునంతలివిత్తుడ
శశ్రువులను కూడఁగట్టుకొని వృద్ధిచేసి, దుష్టమంత్రులు రాజును
చిక్కులపాలుజేసి గై నశముచేసికొని పనులాలసించి తామే ది
క్కుగఁ గ్రవన్ దింపఁ బ్రయత్నింతురు (కావున తేడట్టిమంత్రు
లులేకుండఁ జూచుకొనునది.)

ఆశ్మవశులకు వలసినదాని నిప్పించుచు, గానివారికిద
ప్పించుచు, యిప్పించెనమని చెప్పి తప్పింతురు. రా జట్టియాడి
తిప్పువాఁ డని పరులకుఁ దోఁపఁజేసి వేయిమంది చెప్పిననువారికి
మరల సమ్మతము పుట్టకుండఁ జేరకుండఁ జేయుదురు. (దుష్ట
మంత్రులు)

ఉదరాన్ని కఫాదిదోషములచే మందగించి స్వత్వహీనుఁ
డైనవానికి బయటిమందులు వేసి రోగనిర్మూలన మొనరించున
టుల తేడట్టివారిమద ముడుపునట్టిప్రజ్ఞానిధులఁ బరుల నియ
మించునది.

హరిని మిలి ప్రితి సేయువిధ మెట్లనిన :-

ధనరాసులును హయమదళులూలాదుల చే బలపరచుకొని
తైల తేజా పండితుడై, శూరుడై, దుష్టహరుడుగైకొని ప్రితి
కార మొనరింపలేకుండవలయునా?

అనభోజనమునం దొకప్పుడు తగ్గినయెడల బలిని పోషించి
జూమవారే కాని తేనికి మిత్రులుండరు. అట్లని రామేశ్వర ప
డున గూడదు తగినట్లు ప్రవర్తించుచు నయి జూపుచుండు
తి కడు మెలకువతో నెవ్వరి ననుక్షయ ప్రవర్తించుట తేలి
యందు

ఏదేని యొక కార్యమున కేవలంపక శ్రద్ధాభావము లేక
తక్కిన కార్యముల బరిశీలించవలయును. అన్ని కార్యములను బరి
శీలించ గట్టమగుట రాజు స్థానపులాన న్యాయము సనుసరించి
పరిశీలించవలయును. పాఠశాలకు మారణహోమమునకు నోపు
లఁజూపి, యొక ముసేందుని వేడ నాతి డాహించు కంగడిగింపక
“హే! ద్రుపదుడా! అపనిత్రులమున బడిన ఫలము ను నే నేనగిం
ప; నాయన్నదానిని బరిగ్రహించినాడు. అది నీహోమమునకు
యసంగీకరింపవచ్చును. పోయి యడుగుము” ని చెప్పెను. కా
వున నొక కార్యమునుబట్టి మనుజుని నడవడిని బరిశీలించి వానిసర్వ
భావము నెఱిగి సమ్రాట్టచి తవిధమున నియోగించునది.

అపత్సమయమున గీడు చేయఁ దలచిన వాడని యొడి
చేఁజక్కిన శత్రువునైన రాజు హింసించవలదు. వానిసంపద పా.

క్రిందిట కిట్టియు. కోటలూడినపా మేమిచేయఁ గలుగును? పై
రియఁ నేలకొన శత్రువును సత్ప్రభుఁడు కావున హింసింపఁడ
ని విశ్వసించును. అపిశ్వాసములు ఐముక్తచేయ సత్సమ్మాప్తున
టచితంబు కాదు.

దేశస్థుల శాల్పము ధనాగమమునకుఁ గాతణ మగుట రా
జా భూమి నొక్కపుగ సంపాదించునది. కొలఁదియైనయెడఁ జేరు
టలు, కాలునలు, శ్రద్ధించి పేదరైతులకు ధనరూపవస్తురూప
శుల్కములఁ దగ్గించి వారిని వృద్ధిచేసినయెడ నర్థధర్మములు పెరిగి
గి తాటి సుఖించును.

ప్రజలు నొగ్గి దేశమును విడిచిపోవుచుండఁ బలు షక
వారిపశుధాన్యానికమాల సముక్తము, వారిగృహములదూలములు
పంటకట్టెలకుఁ బనికిపచ్చునని, యుద్ధభూమియందలిజంబుకముభా
తి కిడుఁగోతుకొస్తానికారి గలఁజేసికి నప్రదీపవరీతభూచక్ర మి
చ్చినను సమృద్ధి మృగ్యంగును.

సమ్మాన్య క్షణదాయంబును జతుర్భాగము లొనరించి
త్యాగగోగంబుల కోకపాలును, చతురంగ బలరక్షణార్థ మిరువా
లును, ధనాగారము నింపుట కొ(Reserve fund.)కపాలును వ్య
య మొనర్చునది. చారముఖంబున పైరిరాజులను సచివాదిస్వప,
క్షజనులను, బరిక్షిలించుకొనుచు ధరణీస్థుఁడు తనదేశమునం
జలిహొంగల నాశనమొనరించుచుండునది.

తలపరులను బట్టికొచ్చినదొంగల రాజు సత్వరము విచార

రించి శిక్షించునది. అలసించి యాదొంగ పారిపోవ నుండునట్లు
పెద్దకోమటిశెట్టి కొఱతకు నరిపడు దేహపుష్టి కలవాడని చెం
పించినయొక రాజునలె రాజు దండమున సశ్రద్ధునహించిన సుపతీ
ర్తిభాజనుండగుట సిద్ధంబు.

స్వశక్తివలన విషయంబుల నాలుగుపాళ్లలో మూడుపాళ్లలో
ఁజూచుచు, దెలియకుండ దాచిన పెరవిషయము లొక్కపాళ్ల
నాప్తులవలనఁ దెలిసికొనుచు, బరిసాలన మొనరించునది. ఇట్లు
నిరాగ్రహుఁ డైనచోఁ దనకు విపత్తులు లేనివాఁడై, కూర్చి
దండమునకు లోనుగాకయే చిరకాలము రాజు రాజ్యమొనరిం
పఁ గలుగును.

వృక్షాగ్రమున నొకశంట నిద్రించుచు రెండవశంట నొక
గరమొనరించు భల్లూకంబువగిది మహిషాసుండు రాజ్యస్థాన
ము లనుభవించునెడ బాహ్యంతరశత్రువులపై నొకకన్ను
యుండ మేలగు.

నశింపని † పక్షపాతముచేత జేడఁ దగు గ్రామీణ
కముల భిక్షుజటాధరాదికుల కీయ సగత్యము లేదు. అ
ట్టిచ్చిన నుబ్బి వారు తమతమ వ్రతనియమములు వీటఁ బుచ్చెన
కు. అందువలనఁగఱవులు, రోగములు, బాలానిష్ఠాదులు పెక్కు
గు. కావున మహీధవుండు వారియెడ మిక్కిలి భక్తియుక్తుఁడై

†విద్యాపక్షపాతముచేత, వేదాంతపక్షపాతముచేతననకూడ నన్వయింప
నగునని కొందఱుమతము.

యొరికిన జాలు. అట్లీయసందున వారికి గలుగు (సన్యాసుల కష్టములు) తేని కేయఘమున గూర్పంజాలపు. ఈవిషయమున రాజు నిర్భయముడై యుండునది.

రాజు చంపదగిన ప్రాణవిన్నపములను, మూడుమాటలై స వినియార్వదగు. విడిచినయెడ తేని కష్టమే చెడుగ గుఱునవారలఁ బట్టుటకు బంధించుటకును దండనీతియే శరణ్యము కదా! రాజు తాను మహాశూరుడయ్యు, బరవీరాలాఁపముల విని యోర్వదగు ను. అట్లొసర్చుటవలన నావీరు లుచ్చునరు. పృథ్వీయందుఁ ద సపరాక్రమముగను బ్రదర్శించుట తనతో నీడువచ్చునొరలయం దఁ గానలయు. (అనుఁగా తనతో నీమరానిభటాదివీరాలాఁపము లెఱేడు విని సహించుటయు క్షమ.)

సముద్రతీరములయందలి (రేవు) పట్టణములయందు గుట్ట ములు, ఏనుఁగులు, రత్నచందసమౌక్తికసముదాయమును, విరివి గ వచ్చునట్లును, వర్షకౌశిన్యస్థి యగునట్లును, జేసి రాజు పాలిం పును. వర్షబాధచేతను, రోగపీడను, అలసటను దస్సి చేరుదే శాంతతవాసు లగువారిని బ్రభుఁడానూజాత్యోచితి ననుసరించి గక్షింపవలయును. తోటలను, పశువులమందలను, గనులను, మి శ్రులులునవారిసే చూడఁబంపుట రాజున కుచితంబు.

అశ్రుస్థి కుదురుపఱకు బాణము విడువనివిలుకానింబో లె సమయము వచ్చువఱకు సపరాధిపై రోషము విడిచి యదను వేది చెఱుపఁగల రాజు సుఖించు.

వెనుకవచ్చునరదనీటికై వేచియుండి (బ్రహ్మచర్యమున) లంబులంబోలె సప్రాక్రమ్య వైరి తేజమున మెల్లగ లభించు) యానాము చేయుచుఁ బోయి, తనకొల్బలదిసోనాగఁగొల్బుకొని న్యము చేరి బలవంత మైకొలఁది నుపసదీర్చి పోయినది యుంబలెఁ బ్రయాణమొనర్చుచుండునది. ఎదిగి బలవంత అట్టి సచో వాఁడొనర్చుపూజామల గ్రహించి ముగ్ధులయ్యెను. ఇట్టి యుద్ధుండని చారులవలనఁ దెలిసికొనినయెడల ముగ్ధులకే గుంప రించి విజితునింజేయఁబోలు.

తనరాజ్యమునందలి ప్రజలు నొచ్చునట్లు ధనమును స్వీకరించుటయు, పందలతో నాలోచన మొనరించు చుండుటయు, శత్రువులు బలముననాక్రమించినతనభూమియగునఁ గొరతయై చ్చి నంధి చేసికొనుచుండుటయు, (ననునీమూడురాజ్యకోషములు గు.)భేదోపాయము చే నిపి మూడును శత్రురాజుయందొసంగునట్లు ను, తనయెడ నీమూడుదోషములు లేకుండునట్లును తేడ చూచుకొనుచు, ముఖ్యస్నేహము నయినఁ దలంపక తనయెడ ననుమానము నొందియుండెనని లోలోనఁ బోగయు సరిసామంతులకు నభయదానము చేసియు, మణిభూషణాదులు రహస్యముగ నంపియు భేదతంత్రమున నిపుణుడై (సమయము ననుసరించి శత్రురాజ్యమును గైవశము చేసికొన నగు.)

తేడ స్వసక్షభీతి కలిగినప్పుడు శత్రురాజు తా నేలు చున్న రాజ్యమునం దర్థభాగమైన వేడిన నిచ్చి యానాతోఁ ది

గన్విష్టైత్రీ నొసరించుకొని, స్వపక్షభీతిని మాన్పుకొనఁదగు. ఏ
మాత్రం సహిధియును (స్వపక్షమునారిచే గీడుగుండుభీతి) యహి
భయును (సర్వభయమునాకట) మహి బంధించును గదా !

పార్థివుండు స్వభావజన్మిత మగువ్యక్తియని చుండి తనర
హస్యమును శత్రువునకు అలిగిచ్చునందు కుట్టు నీమను (గూ
ఢచేత్రపును) శత్రుధాని వెదకి యనాచి స్త్రీసగళమునందు నిర్భయ
ముగఁ జరించునైరుషుండు. తే తనప్రజాసంఘమునందు సంచరిం
పలేడేని రాజునకు రాజ్యార్థి సుఖదాయకము కాకపోవుటయే
కాక ముఖిజనక మైనది యగును గదా.

భయపడి దగ్గరికుఁ జేరినిబలవంతుని ప్రయత్ని పూర్వక
ముగ, బలనశముచే రప్పింపక, తనకుఁ దానే వచ్చి కైవళ
మగుంట్లు మత్స్యములవేటకాఁడు పెద్దచేఁప గాలమునను మ్రొంగున
వ్వు డొడ్డునఁ గూచుచుండి నమ్మదిగఁ సూత్రమును విశుచుచుఁ
జేదుచు మత్స్యమును బట్టికొనినట్లే యొసర్చుట నీతిపరుం డగుటే
నికీ లక్షణము.

దండంబున కాదన్యంబును, కొండెమును బరీక్షింపకుం
టయు, శత్రువు సంధిపడుట కవకాశమియకుండఁ దిరుగఁబడు
చుంటయు, విదేశరాజు తనకొసర్చిన సేనముల నెన్ని, కనఁబడిన
విదేశజునిఁ జేరుచుటయు, ప్రతికూలుఁ డైనవానికిఁ దెలియున
ట్లులోచన మొనరించుటయు, జనులయప్రీతిని దెలిసికొనియు
వారితోఁ గూడి ప్రవర్తించుటయు, విశ్వసనీయులను వేఱుపఱ

చుటయు, నెఱామెఱామెట్ నెఱాలోనిగ నున్నాఁడనునాఁడను నెఱాలోచనకు దగిన వారి నుంచుకొనుటయు, నెఱాలోచనమును జేర్చుచుచి నవానిని నిక్షింపకే ఘోషించుటయు, విగ్రహ జనించినప్పుడు దేదేయము యని కనుకల్గి విచారింపకుండుటయు, పూజార్చన నెఱాగియుండ నేకకీర్తి పూజ యొనర్పకుండుటయు, సీమంతంతోడ గెల్గి, చేయుటయు, వ్యసన (సప్తవ్యసనములు) పరుక్షణే యుండుటయు, చిలము కలిగియుండుటయు, పోనికొక గూడదు.

దివ్యభూమ్యాకాశములనియెడుప్రవిష్టత త్వానామములు జనించినయెడ నవనివిభూడు విశేషద్రవ్యమాను నుచ్చించి బ్రహ్మలను, దేవతలను, అగ్నిని, భుక్తిబలిహోమముల విడిచి శాంతి యొనర్చునది.

స్వపుండు నుద్యోగులకు యోధుల కిన్యోన్యసంరము వృద్ధియగునట్లు చేయఁదగును. అందువలన నొండొరులమించిచెడ్డలు దాఁగకపోవుటయే కాక, వారియందు మిక్కిలిమొదలనసభివృద్ధి జెందుధూర్తతాదులవలనఁ గలుగుచేడబడినట్లు తేక యుండును.

ధరణిపుఁ డెచ్చటికేని తాను స్వయముగఁ జనఁ దగినను, తనకు సహాయముగా నుండుట కొకని దొరఁజేసి పంపనగు. అరి దుర్బలుచేఁ గీడ్పడఁడు కావున పోక డంపుదొర యర్థభూసురగర్ధి లేక కొఱగాఁ డటుకావున నల్క కుచితస్పృహ గలుగు నాపుంజైన ద్విజాన్యునకు రాజు వస్తుసాధనసహృద్ధ మగుదగ్గభూ.

మును నాదౌత కిచ్చి సుఖముపడెను.

ఈ సాగజ్యముల కెల్లలయందు వసవల నప్యప్యము దిట్టముగాఁగ
గెంచి, స్వప్నమున నున్నయా కల్యాణముననుమించు బాహ్యపుష్కళి
గి సరికించి దస్యముచే గౌఢనొండెనుండ సుఖించునది.

మట్టిగోడను గొని గదిగి మృత్తికాతరస్య మొసరిగఁ
దొంగచేయించుకోరి కోలఁదనున్నకొడి ఘటములపై నుల మొదలంట
నశించి నీమూలంబులను నీ సాగజ్యమున కొప్పున నస్యవాత్సల్యముచేత
ను, వాఁతానాదౌత నముల నిశ్చయము, సాగజ్యమునకుల నప్యప్యమువశ
పట్టులగును నట్లనెట్లుకొనినది తో గెయ్యిపుట్టుచు దంపెట్టుకొనును,
గడిదేశమున గొల్లకొట్టుటకును, పాదు పరికివచ్చెదరు. స్వప్న
పాలన మొసరించునానికొ బలుపురు చేయున పర్యాయము శిక్షిం
గొట్టుకొని, యనెట్లు శిక్షిం మటకొని, తలంచుట యయు
త్తి మగు.

ఏనుగులను, మంచెయశ్వములను, మున్నగువానిని దె
చ్చుగూరమునందలిద్వీపాంతరపర్వతులకు నెవనింప నచాపాయ
ము లగుగ్రాహములను, సద్గ్రహముల నుండునట్లు ప్రోత్సహించి,
వర్తకులకు బహుమానముల నిచ్చియు, మంచెయ లిచ్చియు,
యాయశ్వాదులు రాజుతన శత్రువు నొందకయుండునట్లు చేసికొ
నుచు, వర్తకులఁ గైవశము చేసికొన సుఖించును. ఈసపారుగు
రాజుల రాయబారులతో నమ్మాత్మి కొలువున సరసనల్లాప
ము లొనరించునది. కార్యఖడ్గనాదము లనుచులకుఁ జెలియున

అట్లు పురుగుచు నావిష్కరించుచు నీ స్థానమునకు వచ్చితి నెట్లు ప్రకటించితి నెట్లు పురుగుచు
ల సేతి.

అట్లు అనుచు నున్నప్పుడు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
నేగ మంత్రమునకు లోకమునకు లోకము నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
మున కున్న నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
డడగు. కవులు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
నుడునది. హరిమయము, నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
యు, తనవలెనే నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
లిగి మనుష్యులును, పురుగులును నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
న్నగు నపుష్పమునకు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
ముఖముగ నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
గూర్చి, సామంతకోటికి నియమమునామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
నక దగ్గరుండ భూము లొసంగి, పృథ్వీమయమునకు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
మగునటుల జూచుకొనుచు, ప్రజాపితాకరులు గామమునకు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
భాండార మున్నట్లు చేసికొనుచు, క్షీణితులను చేరిమమును చేరిమమును చేరిమమును చేరిమమును
బరిశీలించి స్థితిగతుల నెఱిగి, (నీటికడ పురుగులును, నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు నామగ నున్నట్లు
లక యోగివలె నుండి చేపల బంతుల చేరిమమును చేరిమమును చేరిమమును చేరిమమును
బకమువలె సమయము చిక్కిన పురుగులును) పురుగులను బరరా
త్మము నాకమించి, తనకును బ్రజలకు సలబడి లేకుండు ను
పురుగులను బరరా సలబడుచున్నట్లు యెన్నడు బరరా సలబడుచున్నట్లు
కొని నిద్రింపగలడు.

పొరుగురాజు బలహీనుడైన నెత్తిపోయి జయింపవలయు. కానియెడల మ్రోక్షియే పాటింప దగు. దూమునఁ గల యెల్లలయం దుండురాజు తన కేమిప్రయోజనమున కుపయోగపడును? (పడఁడు.) అట్టిదూరపువానితోఁ దనపొరుగురాజుశత్రుత్వము నొందియుండినఁ దనకే మేలు. తనయెల్లలఁగూడ నాతఁడు రక్షించుచుండును కదా!

శత్రురాష్ట్ర దుర్గాదుల హరితప, పగటవనితలు చేరి జక్కినయెడ వారికిఁ బుట్టినింటఁ గల్గుగౌరవము నిచ్చి యాదరించి ఋజుప్రవర్తనమున మెలఁగు టుచితంబు. ఒకప్పుడు సంధి యగుంగావున నాశత్రువుల రాయబారులకడఁ గలనవాక్యము లాడక యుండునది.

హింసాకర్మము లొనరించునట్టియూ, నిబిడవిషజలపరిపూరితమును, సతతవ్యాధిపీడితమును, తరుశైలనిబిడమై దుర్గమమగునట్టియూ, ధూర్తమైచ్చదేశంబులకు మేరుతుల్యభనము కల్గినను తేఁడు పోక సైన్యము సంపి పోరుసలుపుట మేలు!

సంతనమున నున్నతరి నృపునకు మంచిమాటలఁ జెప్పి, స్వకార్యముల ముగించుకొనఁ గొలిచి, త్రాణ చెడినప్పుడు కపటి తొలఁగి పోవును. అట్టివారిని తెలిసికొనుటయందు నృపుఁడు నాణె మెఱుఁగుటయందు బచ్చప్రవర్తించునటులఁ జరించునది. అభిజులైనవారిని గలయఁ జేసి సువర్ణాదిధాతువుల నెఱింగి, సువర్ణాదుల గ్రహించి ప్రజల కనుగుణముగ మితద్రవ్యాప

హరియై ప్రబలశత్రువులచూడ్డత్యమును దండించి వీటఁ బుచ్చి, పేమగలహృదయంబున సమస్తమైనవారిని బోషింపవలయు. వర్ణభేదములయందలి తప్పునడవడుల నుడిపి యెల్లవ్వడును ద్విజులఁ గాపాడుచు, దుర్గములఁ బెంచి, మధ్యచేశగ తారాణ్యములఁ బలుచఁ జేసి, ప్రతాపాభివృద్ధిగా నగరపరిశోధన మేమిఁక రాజు(సాంగ) సంతాంగరాజ్యమును, *వైద్యులను బిలిచి సత్తథాతువులఁ (నాడుల) జెలిసికొని, సువర్ణాదుల నేవించి, శక్తిరహితకృతి కనుగుణ మగు నల్పాన్నోదోకములఁ దృప్తుఁడై, శక్తిరమునందు బలొద్రేకంబు కలుగకుండ మర్దనచే నడపి, శక్తిరమునఁ దైలములఁ బూసికొని, శక్తిరమంతయుఁ బోషించి, శిరోజములవర్ణములయందలి దోషము లుడిపి, దంతముల యభివృద్ధి చూచుకొని, హస్తము స్వాదుల బలియించి, యువరాదులకొ) వృణగించి పలుచఁ జేసి, శక్తిరపరిశోధనముమఱవక తేజమునఁ గ్రాలుచు స్వాంగ (స్వశక్తిర) రాజ్యమును, సమముగ నృపతి యాయుష్కాముఁ డగుట నభివృద్ధి చేసికొనునది.

ప్రభాతసమయమున సుఖశయనమునడుగువారితోడను, వైద్యజ్యోతిష్కులైనద్విజులతోడను, జాముపొద్దెక్కిన వెనుకమంత్ర సామంతాదులతోడను, ద్రవ్యార్థనాధికారనియుక్త లగుకాయస్థ (శిష్టికరణము లనఁబడువారు పూర్వము కఠినకష్టత్రయం దుండువారు.) గోష్ఠియందును, మధ్యాహ్న సమయమునం దంగ మర్దనాదులు (ఒడలు నలుపుట) చేయవల్లురతోడను, పండుల

వారు, పవ్వకూరలు వండువారు, మాంసములు చెన్నవేలకాండు) మున్నగువారిగోష్ఠియందును, పగటిస్సత్తియధాగమునందు దేవతార్చన మొదలగునార్యధర్మాచట లగుచున్నవారితోగోష్ఠియందును, భుజించినవిమ్మలు వేడుక చెలికాండు) (సగూఢకాదులు) పౌరాణికులు, కవీశ్వరులు, మొదలగువారిగోష్ఠియందును, సాయంకాలమునందు వేగులు, గాయకులుమున్నగువారితోడను, రాత్రియందు నిని మున్నగుకార్యములకుఁ బూర్వము భార్యతోడను గోష్ఠి గలిగి మహాభవండు మెలంగునది.

రాజునకు హితులు, హితాహితులు, సదాహితులు సని మున్విరములననుచరు లుందురు. నా రెవ్వరనః— నైద్యులు, వైద్యులు, తిషుకులు, విశ్వజ్ఞులు (పండితులు) కవీంద్రులు, పురోహితులు, వగువీరు హితులు; ధనార్జనకృత్యముల నియోగింపఁబడినవారి హితాహితులు (హితాహితముల గలిగియుండురు.) కోలుకొని సరాజ్యమును తనవద్దనుండి సమయమునెరుటఁ దీసిగొని బొంబే వేదియుండువారు కేవల మహితులు; కావునఁ జతురస్యత్తిని వారివారివల్ల నట్లఁ జరించుట నృపునకు నీతియుక్తం బగు.

పాతుఁడైనవాని బాగుగఁ బరికించి, (బుధుకాలమునందు) ససపండ్లొక్కసారి దిగుమాడ్కి, యుగాలఁ జడుగనయుఁ బరు లాతని కిమ్మని సెప్పకయు మునుప నాతఁడు స్వస్థు మునొంది విభ్రాంతి నొందునట్లు నాతని కిచ్చి (ధనాధికములు) యాతని నాశ్చర్యపఱునునిగ తేఁ డొనర్చుట యుచితంబు.

విశ్వదేవతాక్రియలయందుఁ బితృకర్తృలై ధర్మసూక్ష్మత
వగు బగుటచేఁ బితృభక్తి కలవాడై జేడు శాస్త్రజ్ఞులై, ఋజు
హృదయముచే వృద్ధులై శాంతులైన యచ్యుతభక్తుల నభీష్టవ
స్తువులుఁ దనిపి పితృదేవు లూర్ధ్వలోకగతిని బొందున ట్లాన
ర్హుట సముచితంబు.

బ్రాహ్మణసంరక్షణముకొఱకు దానమును, స్వరక్షణమున
కై జ్ఞానమును (సనితెలిసికొని) యెల్లస్వాదును శ్రీమన్నారాయ
ణునకు శరణు జొచ్చి “రాజ్యాంతే సరికమ్ ధృవమ్” నులోకా
క్షివలనిభయమును వీడఁదలంచుట కంటె జేచి కొండుమార్గము
మృగ్యము.

భార్యకుఁ బతిభక్తియు, స్త్రీపురుషులకు వావివరుసలు
ను, యతి కింద్రియనిగ్రహత్వమును, కొలఁదిజాతికి ద్విజానుసర
ణమును, తేనికి మంచివాడై భృత్యుఁ డొదిపుటయు, రాజదండ
సభయమున నే నుపూ !

చంపియు ధార్మికుండు, సతిఁ బొందియు బ్రహ్మచారి,
బొంకియు సత్యశాలి, ఆరగించియు నమపవాసి, కేషించియు శూ
రుఁడుఁ జిందియు ధనియగుట నెఱిగి నృపుఁడు మనఁదగు *

(మఘులను జంపినను ధర్మము పోవదు; ఋతుకాలమున
ధర్మచారిణిఁ బొందినను బ్రహ్మచర్యంబు చెడదు; పరులకు మే

* (శాంతిపర్వము చతుర్థాశ్వాసము ఛందఃప్రహ్లాద సంవాద ప్రకారమున
కుఁ బైపర్వము కిరికి ని జూచునది.)

తొనరింపఁ బొంగి ను సత్యవిరుద్ధము కాదు; దివిషున కిరుమాటు
లఁ గుడిచియు సదోపవాసియగు; గురుజనానుభూతి^{కి} వారిఁచునుమ
తని సంప్రాప్త మైనయుద్ధము మానియు శూతత్విముగఁ డిందుప
డఁడు; సద్వ్యయ మొసరించి ధనహీనుఁ డయ్యు ధనియో!; కా
వున నిట్టిధర్మసూక్ష్మముల తేఁ డెఱుంగునది.)

తేనిపట్టణమునందుఁ గావుర ముండువాఁడును, నానాభి
షల నెఱిగినవాఁడును, దేశాంతరవేగులఁ బెలిసినవాఁడును, చి
హ్నాలేఖుఁడును, కోడినఁగానికంటె సధికధనము నొందనివాఁడు
నగువాఁడు వేఁగులవానివృత్తికిఁ బ్రవేశింపఁడు.

ఉపవాసాదికముల శరీరము శృశింపఁజేయుటవలనఁ గ
లుగుఫలములఁ బాఢివుండు ధనమిచ్చి సంపాదించ నగును;
ఏమనఁగా నాయాముతువుల కనువగుమద్దన, స్నాన, భోజన, తే
పన, వస్త్రధారణ, పుష్పధారణాపతత నుండుపతి కుపవాసాది
కము తొనరింప వీలుండదు కదా !

అనేకరుచులఁ గూడియుండు సృష్టభోజన మపరాధ్యము
నం గాని, లోఁగడుపు శుద్ధియైయుండునపుడు గాని, చేయఁదగు.
తమి భుజించినచోఁ నెపుడు పథ్యమై యుండును?

ధర్మాగ్రహణములనుత్రివర్గసంపాదనమున శృపుఁడు స
మదృష్టి నుండినను, ధర్మ మధిక మగునెడ నితరచేలకుఁ బట్టి
ననీకుకూడఁ గట్టతెగి వరి (ఊడ్పు=దంప=మాగాణి) చేనునకుఁ
బోయినప్పటివలె శృపుఁడు మఁదమందఁ దగు.

భూపతి యెల్లప్పుడుఁ బ్రకాశాగ్ధ మొకమంచితన్నమును
ధరించును, వేషదర్పమునకుఁ బ్రతిహరమున కనువగురిత్నఘా
షగాముల ధరించుచుండవలయును.

రాజు రాజ్యము చేయఁచుటని పాపమునూడి విముక్తుడ న
గుట యెల్లని విచారింపఁ దగదు; వేదము లైనశక్తికి నాధ్యు
నిగుత్కార్యంబులనే చేయుట తాసించును; కాని యశక్యములను
స్థింపఁజెప్పుట లేదు.

మనువు యమధర్మగాజాదులు చాలవఱకు దోషముల
నెఱిగి, దరించుచియె, ధర్మపరులనఁబఱగిరి. ప్రజాసాధుండు (ప్ర
హ్లాద) ప్రజాపరిపాలనంబు పనిగా ననేక దేవతలయంశంబునఁ ద
న్న బుట్టింప నృపుడు పుట్టెను. కావున వేదములు వాకుఁచ్చు
విరాట్టు, సప్రాట్టు, మున్నగు నామంబులఁ బఱగు సురత
ల్యం డైనమూర్ధాబిషిక్తుండు, కస్తముల సహించి లోకమున
కగునలఱడి తీర్చినంగాక దస్మంబు సఫలంబు కానేరదు; (సార్థ
కాభిధానుం డెట్లుగు?)

“కేవల కర్మేంద్రియతృప్తికొఱకుఁ బాంథభార్యాసమూహ
ముల బంధీకృతులఁ గావించి, కొట్టి, యపహరించుటవలన సంపా
దించినధనము గలదొంగలరాజులకుమాత్రముకాలముగడువదా
ఇంతలంపటత్వ మేల”యని యవనిని రక్షించుటయందు విముఖ
త కూడదు. ఏమనిన పూర్వము గృతయుగంబునఁ కృతవీర్యునఁ

దేవుని దేవునినానాసృజితానామః తనభువనభంభములచేత భరింపఁజేసిన
 డని స్మరింపఁజేయుటకు వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు
 కాలములందును వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు వేదమునందు
 గానసారమును మిగులసారిం బగు గాజలోకంబునకు శక్తిగలు
 కాదు కదా ! ఒక్కగాజలోకంబున కను నేల ? ఇట్లుండఁబడునది
 కలి భూసురులకు సకలంబునందలి భూమిదివిజాలకుఁ గలదే
 యున్నదే ? ఒక్కబాహుమండలంబు (బ్రాహ్మణాండు = అగస్త్యుడు)
 కడలీనీరుం గుక్కం గొనియె ! ఒక్కవిమలంబు (విమలమందు)
 డు) సప్తస్వస్తికీఁ బ్రతిసప్త చుయ్యె ! ఒక్కబ్రాహ్మణుడు (సప్త
 స్థుఁ డను నొకమునివద్యుండు) బ్రహ్మచండముచేత బ్రహ్మస్థు
 మును వారింపె ! అట్టి యానుష్ఠానంబు గూర్తులే నెఱవేయఁప
 యోజనంబని శక్తిగలుగఁజేయునది నీటికి వేడువవచ్చునీ ! వీరిని
 రుల కుపాసనీయులు కాకపోయిరే ! కావున సావధానమున
 శక్తికొలఁది కన్నది నిన్నదియు నుపేక్షింపక రక్షణార్థము
 లాచరించుచు, సశక్తిగలుగఁ జూర శ్రవణగతాక్షుని దేగువుండ
 రీకాక్షుమీఁద భారంబిడి, యహంకృతీతిక, ఏప్రిల్లు, సెల్లసంసి
 డ్దులు సులభలభ్యంబు లగు ! అది యట్లుండె. అట్లుయిన పట్టభ
 చుం డగురాజు ధర్మమునందె దృష్టియిడి నడువవలయు. ది
 కాలాది సత్త్వములు బహుజన్మసుకృతఫలంబులే ! త్రిలోకం
 బులును ధర్మప్రతిష్ఠితంబులు. కావున దేవాదేవతాదేవతా

ఋషి, దేవ, పితృఋణములఁ దీర్చుచు సత్కర్మలఁ జేయుచుఁ
దనసన్మానులయందుత్తమకీర్తి సందినవాఁడై కాజ్యపరిపాల
సంఘ సేయుట తేనికీఁ బరమధర్మము.

గద్య: ఇది శ్రీకృష్ణదేవ మహాకాయకృతాము
క్తమాల్యదాంతర్గతయాము నాచార్య
సీతిప్రకారమునకు, శ్రీభారద్వా
జసగోత్రపవిత్రనరసింహమాత్య
మిత్యసాంబాకనిష్ఠ పుత్ర
వంగూరిసుబ్బారాయ
పరివర్తత గ
ద్యము.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ కృత హస్తానితయము,

విభాగము

విభాగ సంఖ్య

